

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 533/2012-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. novembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej obchodnou spoločnosťou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. B. F., PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 11459/2012 až sp. zn. Rvp 11481/2012 vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaniach vedených pod spisovými značkami: 17 Er 677/2011, 38 Er 623/2010, 19 Er 748/2011, 7 Er 300/2011, 15 Er 448/2010, 17 Er 725/2011, 21 Er 501/2011, 10 Er 759/2011, 10 Er 786/2011, 21 Er 459/2011, 9 Er 587/2011, 15 Er 228/2009, 12 Er 349/2011, 17 Er 746/2011, 38 Er 828/2010, 19 Er 501/2011, 7 Er 279/2011, 17 Er 724/2011, 16 Er 541/2011, 27 Er 336/2010, 10 Er 698/2011, 27 Er 701/2011 a 16 Er 508/2011 a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 11459/2012 až sp. zn. Rvp 11481/201 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 11459/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 24. augusta 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 11459/2012 až sp. zn. Rvp 11481/201 vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 14 dohovoru a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod spisovými značkami: 17 Er 677/2011, 38 Er 623/2010, 19 Er 748/2011, 7 Er 300/2011, 15 Er 448/2010, 17 Er 725/2011, 21 Er 501/2011, 10 Er 759/2011, 10 Er 786/2011, 21 Er 459/2011, 9 Er 587/2011, 15 Er 228/2009, 12 Er 349/2011, 17 Er 746/2011, 38 Er 828/2010, 19 Er 501/2011, 7 Er 279/2011, 17 Er 724/2011, 16 Er 541/2011, 27 Er 336/2010, 10 Er 698/2011, 27 Er 701/2011 a 16 Er 508/2011.

Zo sťažností (v podstate s identickým obsahom) vyplýva, že sťažovateľka v predmetných veciach osobitne podanými návrhmi požiadala súdneho exekútora o vykonanie exekúcií, ktorý následne požiadal okresný súd o udelenie poverení na vykonanie exekúcií. Okresný súd tieto žiadosti prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti rozhodnúť o nich v rámci priznanej právomoci

v zákonom ustanovených lehotách. Napriek tomu, že tieto veci nevykazujú prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadujú takú spoluprácu okresného súdu s účastníkmi konania, ktorá by mohla podstatne ovplyvniť jeho posúdenie, resp. rozhodnutie v týchto veciach, okresný súd o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií dosiaľ nerozhodol.

Sťažovateľka tvrdí, že 23. novembra 2010 a opakovane 25. mája 2011 podala v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) predsedovi okresného súdu sťažnosti na prietahy v ňou iniciovaných exekučných konaniach, na ktoré však dosiaľ nedostala žiadnu odpoveď.

Uvedeným postupom okresného súdu malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru upravujúcich zákaz diskriminácie.

V petite sťažností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v uvedených exekučných konaniach boli porušené ňou označené práva, aby okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prietahov a zakázal pokračovať v diskriminácii sťažovateľky a aby sťažovateľke priznal finančné zadosťučinenie a náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa užňo začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 11459/2012 až sp. zn. Rvp 11481/201 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu sťažovateľkou označených práv postupom okresného súdu v uvedených exekučných konaniach

Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd viazaný pritom návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu (ktorý zrejme koncipoval samotné návrhy, pozn.) v texte sťažností uvádza také skutočnosti, ktoré si vzájomne odporujú. Keďže sťažovateľka napriek tomu, že na úvodnej strane sťažností uvádza ako prílohy „*listiny podľa textu*“, ústavnému súdu (okrem splnomocnení) v prílohe nedoručila žiadne písomné podklady, jej tvrdenia nemožno považovať za relevantné.

Sťažovateľka ďalej tvrdí, že podala (vo všetkých prípadoch, pozn.) 23. novembra 2010 a 25. mája 2011 v zmysle § 62 ods. 1 zákona o súdech predsedovi okresného súdu sťažnosti na prietahy v ňou iniciovaných exekučných konaniach. Ústavný súd konštatuje, že vo všetkých prípadoch, okrem sp. zn. Rvp 11460/2012 (38 Er 623/2010), sp. zn. Rvp 11463/2012 (15 Er 448/2010), sp. zn. Rvp 11470/2012 (15 Er 228/2009), sp. zn. Rvp 11473/2012 (38 Er 828/2010), sp. zn. Rvp 11478/2012 (24 Er 336/2010), považuje toto tvrdenie sťažovateľky za absurdné, pretože ako sama v sťažnostiach uvádza, v tom čase ešte ani nepožiadala súdneho exekútora o vykonanie exekúcií, resp. ani súdny exekútor nepožiadala okresný súd o vydanie poverení na ich vykonanie.

Absencia príloh v spojení s rozpornými tvrdeniami sťažovateľky v sťažnostiach neumožňuje ústavnému súdu náležite preskúmať ich prípustnosť podľa § 53 ods. 1 zákona

o ústavnom súde. Uvedené tvrdenia nasvedčujú skôr tomu, že sťažovateľka nevyčerpala účinný (obsahovo relevantný) právny prostriedok ochrany svojich základných práv a slobôd, ktorým je pri námietke porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (ako aj ďalších práv na ne nadväzujúcich) sťažnosť podľa § 62 a nasl. zákona o súdech. Okrem toho, v prípade riadneho nevybavenia sťažností na prietahy v konaní predsedom okresného súdu môže sťažovateľka podľa § 63 a nasl. zákona o súdech podať sťažnosť aj predsedovi nadriadeného krajského súdu, aby vo veci zjednal nápravu. Takýto postup však z jej sťažností nevyplýva.

Z ustálenej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podaní sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania posudzuje (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

Keďže v tomto štádiu konania nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, ústavný súd sťažnosti ako celok podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2012